

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22198

гр. София, 31.08.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. ИВАНОВА

като разгледа докладваното от ИВЕТА В. ИВАНОВА Гражданско дело № 20211110145187 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Постъпила е молба с вх. № 117091/08.06.2022 г., подадена от ищеца „.....“ АД, чрез пълномощника си адв. В.В., с искане за изменение на основание чл. 248, ал. 1 ГПК на постановеното по делото решение в частта за разносните, като ответникът бъде осъден да заплати на ищеца, съразмерно с уважената част от исковите претенции, разноски за адвокатско възнаграждение. В молбата се посочва, че макар фактурата от 04.09.2019 г., по която е извършено плащане, да не е приложена по делото, то същата е издадена по рамков договор за правно обслужване с възможност на клиента да възлага срещу кого да се образуват дела. Изяснява, че в случая през месец юли 2021 г. на пълномощника на ищцовото дружество – адв. В. е възложено да предяви от името на дружеството искове срещу ответника по делото Л. ЕВГ. М., като към момента на приключване на съдебното дирене по делото адвокатското възнаграждение е реално заплатено, поради което съдържанието на фактурата няма отношение към прилагането на разпоредбата на чл. 78, ал. 1 ГПК.

В депозирания в срока по чл. 248, ал. 2 ГПК писмен отговор насрещната страна Л.М., чрез процесуалния си представител адв. К.Б., посочва, че споделя изводите на съда относно липсата на безспорно проведено доказване от ищеца заплащането на адвокатското възнаграждение по делото. Намира молбата за неоснователна и отправя искане за оставянето и без уважение.

Съдът, като съобрази доводите на страните и материалите по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Процесното искане с правно основание чл. 248 ГПК е редовно и процесуално допустимо като релевирано в законоустановения едноседмичен срок по чл. 248, ал. 1 ГПК /с оглед депозирането му на 08.06.2022 г., при получен препис от акта, чието изменение се иска от молителя на 22.06.2022 г. – л. 264 от делото/, от легитимирана страна с правен интерес – ищеца по делото. Разгледано по същество искането се явява неоснователно, предвид следните съображения:

С постановеното по настоящото дело Решение № 6015/07.06.2022 г. ответникът Л. ЕВГ. М. е осъден да заплати на ищеца „.....“ АД по иска с правно основание чл. 441, ал. 1 ГПК, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ сумите: 24 лева – обезщетение за

незаконосъобразно начислена такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ по сметка № 15.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М., 1028, 35 лева – обезщетение за незаконосъобразно начислена такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ по сметка № 15.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М., 3562, 01 лева – обезщетение за незаконосъобразно начислена такса по сметка № 16.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М., 18, 70 лева – обезщетение за незаконосъобразно начислена такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ по сметка № 28.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М., 19,48 лева – обезщетение за заплатена държавна такса по жалба от 18.09.2020 г. срещу постановление от 15.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М. и 24, 90 лева – обезщетение за заплатена държавна такса по жалба от 02.10.2020 г. срещу постановление от 28.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М., ведно със законната лихва върху сумите от 30.07.2021 г. до окончателното им изплащане, **както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 262,54 лева – съдебни разноски**, като исковите са отхвърлени за сумите, както следва: 3 лева – обезщетение за заплатена банкова такса по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М., за сумата 24 лева – обезщетение за такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ по сметка № 15.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М., за разликата над 19,48 лева до претендираните 25 лева – държавна такса по жалба от 18.09.2020 г. срещу постановление от 15.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М., за разликата над 18,70 лева до претендираните 48 лева - такса по сметка № 28.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М., и за разликата над 24,90 лева до претендираните 25 лева – държавна такса по жалба от 02.10.2020 г. срещу постановление от 28.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М..

С Решението са отхвърлени предявените от „.....“ АД против Л. ЕВГ. М. осъдителни иски с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за заплащане на сумите, както следва: 3 лева – заплатена банкова такса по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М., 24 лева – заплатена такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ по сметка № 15.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М., за разликата над 19,48 лева до претендираните 25 лева – платена държавна такса по жалба от 18.09.2020 г. срещу постановление от 15.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М., за разликата над 18,70 лева до претендираните 48 лева - платена такса по сметка № 28.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М. и за разликата над 24,90 лева до претендираните 25 лева – платена държавна такса по жалба от 02.10.2020 г. срещу постановление от 28.09.2020 г. по изпълнително дело № 118/2020 г. по описа на ЧСИ Л.М..

В мотивите на съдебния акт, в частта за разноските, съдът е посочил, че с оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати ищеца сторените от него съдебни разноски за държавна такса и такса за налагане на обезпечителна мярка, съразмерно на уважената част от исковите в размер на 262, 54 лева. Изяснено е, че с депозирания по делото на 06.01.2022 г. списък на разноските ищцовото дружество е поискало присъждане на съдебни разноски и за адвокатско възнаграждение, но същият не е ангажирал доказателства, че такива разноски са реално извършени. За да достигне до този извод, съдът е констатирал, че с представеното по делото копие от договор за правна защита и съдействие от 30.07.2021 г., сключен между „.....“ АД и процесуалния му представител– адв. В.В. е доказано, че между тях е уговорено заплащане на адвокатско възнаграждение в общ размер 1672,75 лева по банков път на пет равни вноски по 300 лева на месец и една изравнителна вноска от 172, 75 лева. Посочено е, че са представени копия от нареждания за кредитен превод от 15.07.2021 г. за 300 лева от 13.09.2021 г. за 300 лева, от 27.08.2021 г. за 300 лева, от 12.10.2021 г. за 300 лева от 15.11.2021 г. за 300 лева, от 13.12.2021 г. за 300 лева и от 05.01.2022 г. за 172, 75 лева, но във всички тях като основание за паричните преводи е посочена фактура № 37/04.09.2019 г., която обаче не е представена по делото. По този начин не е възможно да бъде направен извод, че същата е издадена

именно за договореното адвокатско възнаграждение. В допълнение съдът е разяснил, че фактурата е от 04.09.2019 г., а действията на съдебния изпълнител, които се сочат като противоправни от ищеца по процесното изпълнително дело са извършени след това, като договорът за правна защита и съдействие също е сключен около две години след тази дата. С оглед на така изложените съображения съдът е приел, че не може да бъде направен извод, че платените суми, за които са представени нарежданията за кредитен превод, представляват разноски, сторени от ищеца за адвокатско възнаграждение в настоящия процес.

При така очертаната фактическа обстановка, съдът намира, че не е налице основание за изменение на решението в частта относно присъдените в полза на ищеца разноски, респ. за уважаване на процесното му искане.

В представения от ищеца „.....“ АД договор за правна защита и съдействие от 30.07.2021 г. /л. 143 от делото/, като приложение към молба с вх. № 116871/30.12.2021 г., сключен с процесуалния му представител по пълномощие по делото – адв. В.В., страните са уговорили дължимото по делото адвокатско възнаграждение в общ размер на сумата от 1 672,75 лв. да бъде заплатено от ищеца на пълномощника му, по банков път, на пет равни вноски от по 300 лв. на месец и една изравнителна вноска от 172,75 лв. От представените по делото платежни нареждания за кредитен превод от 15.07.2021 г., 27.08.2021 г., 13.09.2021 г., 12.10.2021 г., 15.11.2021 г., 13.12.2021 г. и от 05.01.2021 г. се установява, че на посочените дати ищецът „.....“ АД е превел по банков път в полза на адв. В. сума в общ размер от 1 972,75 лв. с посочено основание „фактура № 37 от 04.09.2019 г.“. Доколкото в платежните документи е налице препращане към фактурата от 04.09.2019 г., чрез посочването и като основание за съответните парични преводи, и предвид непредставянето на същата по делото, съдът не може да достигне до извод, че част от така заплатената сума представлява именно уговореното адвокатско възнаграждение по договора от 30.07.2021 г. В преводните нареждания липсва препращане към последния, а и се касае за осъществени седем вноски с общ размер от 1 972,75 лв., надвишаващи предвидените в договора за правна защита и съдействие от 30.07.2021 г. сума от общо 1 672,75 лв. и уговорени шест месечни погасителни вноски.

Ето защо, разноските, присъдени с постановеното по делото решение в полза на ищеца, следва да останат в първоначално определените и присъдените размери.

Следователно, процесното искане се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането с правно основание чл. 248, ал. 1 ГПК, обективизирано в молба с вх. № 117091/08.06.2022 г., подадена от ищеца „.....“ АД, чрез пълномощника си адв. В.В., за изменение на Решение № 6015 от 07.06.2022 г., постановено по гр. дело № 45187/2021 г. по описа на Софийски районен съд, I-во Гражданско отделение, 51-ви състав, в частта относно присъдените в полза на молителя разноски.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____